

2015 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis byloje (*Consiglio di Stato (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą*) *Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico/Ediltecnica SpA*

(Byla C-592/13) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — SESV 191 straipsnio 2 dalis — Direktyva 2004/35/EB — Atsakomybė už aplinkos saugojimą — Nacionaliniai teisės aktai, kuriuose nenumatyta galimybė administracinėms institucijoms įpareigoti užterštos žemės savininkus, neprisidėjusius prie šios taršos, imtis prevencinių ir žalos ištaisymo priemonių, ir kuriuose numatyta tik pareiga atlyginti išlaidas, susijusias su administracinių institucijų įgyvendintomis priemonėmis — Suderinamumas su principu, kad „teršėjas moka“, atsargumo principu bei principais, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, ir kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti ištaisyta ten, kur yra jos šaltinis)

(2016/C 038/15)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys

Ieškovė: *Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico*

Atsakovė: *Ediltecnica SpA*

Rezoliucinė dalis

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) turi būti aiškinama taip, kad nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tuo atveju, kai neįmanoma nustatyti už žemės taršą atsakingo subjekto bei pasiekti, kad šis imtųsi žalos ištaisymo priemonių, kompetentingoms administracinėms valdžios institucijoms neleidžiama įpareigoti už taršą neatsakingo šios žemės savininko imtis prevencinių ir žalos ištaisymo priemonių, ir pagal kurias jis turi apmokėti tik išlaidas, susijusias su kompetentingos administracinės valdžios institucijos įgyvendintomis priemonėmis, kurios negali viršyti teritorijos vertės, nustatytos po tokių priemonių įgyvendinimo.

⁽¹⁾ OL C 52, 2014 2 22.

2015 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo (aštuntoji kolegija) nutartis byloje (*Consiglio di Stato (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą*) *Tamoil Italia SpA/Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare*

(Byla C-156/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — SESV 191 straipsnio 2 dalis — Direktyva 2004/35/EB — Atsakomybė už aplinkos saugojimą — Nacionaliniai teisės aktai, kuriuose nenumatyta galimybė administracinėms institucijoms įpareigoti užterštos žemės savininkus, neprisidėjusius prie šios taršos, imtis prevencinių ir žalos ištaisymo priemonių, ir kuriuose numatyta tik pareiga atlyginti išlaidas, susijusias su administracinių institucijų įgyvendintomis priemonėmis — Suderinamumas su principu, kad „teršėjas moka“, atsargumo principu bei principais, kad reikia imtis prevencinių veiksmų, ir kad žala aplinkai pirmiausia turėtų būti ištaisyta ten, kur yra jos šaltinis)

(2016/C 038/16)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys

Ieškovė: Tamoil Italia SpA

Atsakovė: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Dalyvaujant: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Rezoliucinė dalis

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) turi būti aiškinama taip, kad nedraudžiamos nacionalinės teisės normos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, pagal kurias tuo atveju, kai neįmanoma nustatyti už žemės taršą atsakingo subjekto bei pasiekti, kad šis imtųsi žalos ištaisymo priemonių, kompetentingoms administracinės valdžios institucijoms neleidžiama įpareigoti už taršą neatsakingo šios žemės savininko imtis prevencinių ir žalos ištaisymo priemonių, ir pagal kurias jis turi apmokėti tik išlaidas, susijusias su kompetentingos administracinės valdžios institucijos įgyvendintomis priemonėmis, kurios negali viršyti teritorijos vertės, nustatytos po tokių priemonių įgyvendinimo.

(¹) OL C 194, 2014 6 24.

2015 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis byloje (Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Jácint Gábor Balogh/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Byla C-424/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — PVM — Direktyva 2006/112/EB — 213 ir 214 straipsniai — Pareigos pranešti apie apmokestinamosios veiklos vykdymo pradžią nevykdymas — Smulkaus verslo įmonių atleidimas nuo mokesčio — Sankcija)

(2016/C 038/17)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Šalys

Ieškovas: Jácint Gábor Balogh

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Rezoliucinė dalis

- 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 213 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad pagal ją nedraudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos apmokestinamasis asmuo įpareigojamas pranešti apie apmokestinamos veiklos vykdymo pradžią, jeigu šios veiklos rezultatai neviršija smulkaus verslo įmonėms taikomos neapmokestinimo ribos ir apmokestinamasis asmuo nesiekia vykdyti apmokestinamos veiklos.
- Sąjungos teisė aiškintina taip, kad pagal ją nedraudžiama numatyti administracinės sankcijos apmokestinamajam asmeniui už pareigos pranešti apie apmokestinamosios veiklos vykdymo pradžią, jeigu šios veiklos rezultatai neviršija smulkaus verslo įmonėms taikomos neapmokestinamos ribos. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje paskirta sankcija atitinka proporcingumo principą.

(¹) OL C 439, 2014 12 8.